

[Alfred Bøgh.]

talt, at han i den anledning vil stille et beløb til rådighed for de kommuner, der på grund af denne bestemmelse bliver dårligere stillet. Jeg vil gerne spørge, om indenrigsministeren har konfereret med sin kollega i den anledning med henblik på at finde frem til en ordning, der ikke alene tager hensyn til den forværring, der sker ved fradragsrettens bortfald, men som også kan give støtte til de kommuner, der af andre årsager er i knibe, ikke mindst på grund af likviditetskrisen. Jeg afventer med stor interesse ministerens svar. Der er mange kommuner landet over, der venter på et initiativ i denne sag, og jeg håber meget, at ministeren vil være positiv i sit svar.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Når jeg ikke, som skik og brug her i tinget byder, takker forespørgerne for den fremsatte forespørgsel, skyldes det i og for sig ingen uvilje imod forespørgerne — mindst ordføreren, som jeg sætter overordentlig pris på, og hvis eneste iøjnespringende fejl jo er, at han ikke er socialdemokrat — men jeg tror ... (Alfred Bøgh: Der er mange, der har den fejl!). Ja, for mange har den fejl — det må vi se at få rettet. Men jeg tror, at når man har hørt mine bemærkninger her, vil man være enig med mig i, at tiden vel knap er inde til en generaldebat om den serie problemer, der er rejst i forespørgslen. Jeg skal imidlertid forsøge, så langt det er muligt, at besvare de rejste spørgsmål.

Spørgsmål 1 lyder jo:

„Hvad kan ministeren oplyse om virkningerne af den gældende byrdefordeling stat og kommuner imellem og kommunerne imellem, når hensyn tages til det forskellige indkomstgrundlag i de enkelte kommuner?“

Jeg vil gerne minde om, at byrdefordelingen igennem en årrække har været genstand for megen kritik — en kritik, der er fremført af staten såvel som af kommunerne. Staten har vel navnlig kunnet beklage sig over, at refusionerne er automatiske, at staten har meget ringe indflydelse på de udgifter, der flyder af disse refusioner, og at dette vanskeliggør budgetlægningen. Forholdet er jo det, at refusionerne til kommunerne nu udgør mere end 40 pct. af

statens samlede udgifter. Men også kommunerne har beklaget sig, og navnlig har de vanskeligt stillede kommuner — og med megen ret — peget på, at refusionerne ikke medfører en rimelig udligning af kommunernes økonomiske vilkår.

Ordføreren for forespørgerne henviste til, at der allerede i 1963 blev nedsat et embedsmandsudvalg, der havde til opgave at beskæftige sig med byrdefordelingen mellem stat og kommune og mellem kommunegrupperne indbyrdes. Jeg vil gerne heroverfor sige, at det er rigtigt, at udvalget har siddet siden 1963, men jeg vil understrege, at den opgave, udvalget har været stillet over for, har været overordentlig vanskelig.

I denne forbindelse vil jeg gerne pege på, at en løsning af byrdefordelingsproblemerne jo er et led i den samlede kommunalreform, og derfor må en række forudsætninger være tilvejebragt, før man kan tage politisk stilling til, hvorledes denne byrdefordeling skal ændres. Vi må have en fornemmelse af, hvor store primær- og sekundærkommuner vi får som følge af kommunalreformkommissionens arbejde. Vi må endvidere have en fornemmelse af, hvilke opgaver disse kommuner skal varetage, og vi må have en mening om, hvilket skattegrundlag de får at virke på. Under disse omstændigheder må afgørelsen altså blive rent politisk, og derfor har opgaven for embedsmandsudvalget måttet være at tilvejebringe et materiale, som kunne udgøre grundlaget for de politiske afgørelser, som løsningen indebærer — altså en politisk stillingtagen til kommunalreformen, herunder den kommunale beskatning og refusionssystemet som helhed.

Jeg kan oplyse, at resultatet af udvalgets arbejde vil foreligge i den allernærmeste tid, og det vil indeholde, naturligvis ud over et materiale til bedømmelse af problemerne, også synspunkter til støtte for de politiske overvejelser, bl. a. vedrørende de fremtidige refusionsordninger. Jeg har ligesom økonomiministeren haft lejlighed til at følge arbejdet på nogenlunde nært hold, og jeg ved, at der er nedlagt et meget stort arbejde i tilvejebringelsen af oplysninger og i behandlingen af det foreliggende materiale. Jeg regner imidlertid ikke med, at det samlede resultat af udvalgets overvejelser kan of-